

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské v právní věci

navrhovatele: **J. K.,**

bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Michalem Hanzlíkem,
se sídlem Na Hřebenech II 8, Praha,

proti

odpůrkyni:

obec Byšice,

se sídlem Tyršovo náměstí 153, Byšice,

zastoupena advokátkou Mgr. Petrou Fialovou,
se sídlem Vinohradská 112, Praha,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Byšice – vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 16. 9. 2014 č. 44/14,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – územní plán Byšice – vydané usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 16. 9. 2014 č. 44/14 se dnem právní moci tohoto rozsudku zrušuje v rozsahu, v němž byly pozemky p. č. xxxx v katastrálním území B. zahrnuty do plochy smíšené nezastavěného území (NS).**
- II. Ve zbytku se návrh zamítá.**
- III. Odpůrkyně je povinna zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení v částce 21 456 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce navrhovatele Mgr. Michala Hanzlíka, advokáta.**

Odůvodnění:

1. Návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se navrhovatel domáhá zrušení části územního plánu Byšice vydaného usnesením zastupitelstva obce Byšice ze dne 16. 9. 2014

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

č. 44/14 (dále též jen „opatření obecné povahy“), a to v rozsahu pozemků p. č. xxxx v katastrálním území B., které jsou ve vlastnictví navrhovatele (dále jen „navrhovatelovy pozemky“). Uvedl, že pozemky koupil za účelem realizace developerského projektu – výstavby rodinných domů se zahradami, a to v době, kdy byl účinný územní plán z roku 2006, podle něhož byly pozemky zahrnuty do plochy bydlení – bydlení v rodinných domech – venkovské (BV). Navrhovatel učinil potřebné kroky k realizaci záměru, z důvodů, které neleží na jeho straně, nebylo doposud vydáno pravomocné územní rozhodnutí či stavební povolení. Nový územní plán nabyl účinnosti dne 3. 10. 2014. Ten změnil způsob využití navrhovatelových pozemků, což bylo odůvodněno tím, že doposud nebylo započato s přípravou výstavby, ačkoliv uplynula již dlouhá doba. Navrhovatel je toho názoru, že udělal vše pro to, aby svůj záměr uskutečnil, započal se zajišťováním potřebných povolení a rozhodnutí. Realizaci záměru nemohl dokončit z důvodu nepřiměřeně dlouhého stavebního řízení, které vedl obecní úřad odpůrkyně. Po vydání opatření obecné povahy podal navrhovatel návrh na změnu územního plánu, návrh byl však na zasedání zastupitelstva odpůrkyně dne 30. 6. 2016 zamítnut.

2. Navrhovatel podal proti návrhu územního plánu námitky (v opatření obecné povahy označené jako námitka č. 6), jimiž se domáhal ponechání svých pozemků v zastavitelném území. Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách dle navrhovatele plyne, že odpůrkyně postupovala v rozporu se základními zásadami dobré správy upravenými v hlavě druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Odpůrkyně odůvodnila rozhodnutí o námitkách tím, že navrhovatelovy pozemky byly v minulosti zařazeny do zastavitelných ploch nestandardním způsobem, což nelze dle odpůrkyně opomíjet. Takové odůvodnění však dle navrhovatele překračuje meze správního uvážení, odpůrkyně neřešila stav věcí v době, kdy rozhodovala o vydání opatření obecné povahy, nýbrž v době, kdy byl vydán územní plán z roku 2006. Na podporu svého subjektivního úsudku nepředložila odpůrkyně jediný důkaz. Odpůrkyní zmíněnou skutečnost nelze klást navrhovateli k tíži, ten je totiž oprávněn presumovat správnost územního plánu z roku 2006. Rovněž tak zhodnocení stavebním úřadem odsouhlasené parcelace, které odpůrkyně pojala do odůvodnění rozhodnutí o námitkách, je dle navrhovatele zcela tendenční a nepřezkoumatelné, odpůrkyně opětovně naznačuje nějaké pochybení z minulosti, bez bližší konkretizace si o něm odpůrkyně učinila úsudek, aniž by však uvedla jaký a na základě čeho. Odpůrkyně v rozhodnutí o námitkách uvedla, že nechápe, jak mohl navrhovatel žádat po stavebním úřadu něco, co nesplňuje zákonné požadavky z hlediska souladu záměru s platnou územněplánovací dokumentací. Navrhovatel se domnívá, že takový úsudek odpůrkyni, byť je účastníkem územního řízení, nepřísluší, neboť konečné slovo má mít stavební úřad. Z té části odůvodnění rozhodnutí o námitkách, v níž odpůrkyně připouští vhodnost zařazení navrhovatelových pozemků do zastavitelné plochy, a to jako součást záměru rozvíjet areál zámku, plyne, že odpůrkyně nepostupovala nestranně, neboť by byla ochotna jinému vlastníkovu ponechat tytéž pozemky v zastavitelné ploše. Je patrná snaha upřednostnit řešení třetí osoby (vlastníka zámku), jenž však nedisponuje oprávněním cokoli postavit na navrhovatelových pozemcích. Navrhovatel shrnul, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách odporuje zákonu, neboť je postaveno na subjektivních domněnkách, jež jsou pro jejich neurčitost nepřezkoumatelné. Odpůrkyně nadto postupovala v rozporu se zásadou legitimního očekávání, neboť navrhovatel učinil aktivní kroky pro zahájení výstavby na svých pozemcích, přičemž odpůrkyně realizaci tohoto záměru vědomě překazila. Navrhovatel odkázal na § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Vzhledem k tomu, že navrhovatel zahájil na svých pozemcích realizaci developerského projektu, nešetřila odpůrkyně jeho práva. K nedůvodnému rozdílu v rozhodování odpůrkyně došlo tím, že odpůrkyně hodlá upřednostnit řešení zastavění navrhovatelových pozemků ve spolupráci s vlastníkem zámku Byšice. Zásah do vlastnického práva má za nepřiměřený.

3. Navrhovatel v průběhu pořizování územního plánu namítl, že umístění koridoru pro pěší komunikaci podél Košáteckého potoka v obci Byšice na pozemky navrhovatele je nepřiměřené (v opatření obecné povahy označeno jako námitka č. 5). S touto námitkou se odpůrkyně věcně nevypořádala, uvedla pouze několik neurčitých tezí a východisek územního plánování, aniž by vysvětlila, jak je aplikuje na námitku navrhovatele. V zásadě konstatovala, že při tvorbě územního plánu dochází k omezení vlastnického práva, jeho přiměřenosti a souladem s vytyčeným cílem se však nezabývala. Toto omezení tak s ohledem na nepřezkoumatelnost tvrzení odpůrkyně nemůže obstát v testu proporcionality.
4. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu uvedla, že navrhovatel nabytí pozemky označené v návrhu na zrušení opatření obecné povahy na základě kupní smlouvy ze dne 1. 7. 2003, s právními účinky vkladu práva do katastru nemovitostí dne 8. 7. 2003, tedy za účinnosti územního plánu sídelního útvaru Byšice, okres Mělník z roku 1999. Podle něho byly navrhovatelovy pozemky součástí plochy vymezené jako rekreačně využitelná zeleň bez možnosti zástavby a současně byl na jejich části vymezen regionální biokoridor. Navrhovatelem uváděný úmysl, s nímž nabytí pozemky, nemohl mít oporu v reálném právním stavu. Pokud jde o kroky, které měl navrhovatel učinit k započetí realizace záměru, je odpůrkyni známo pouze to, že navrhovatel požádal o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby vodovodu a kanalizace, která souvisí s developerským záměrem navrhovatele jen okrajově. Pro rozhodnutí o žádosti o vydání územního rozhodnutí je určující právní a skutkový stav v době vydání rozhodnutí, je tedy třeba zohlednit změny územněplánovací dokumentace, k nimž dojde v průběhu územního řízení.
5. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba dle odpůrkyně vnímat komplexně, nikoliv vytrhávat dílčí úvahy z kontextu, jak činí navrhovatel v návrhu. Historické souvislosti vymezení zastavitelné plochy na navrhovatelových pozemcích uvedla odpůrkyně proto, aby dostála povinnosti odůvodnit kontinuitu procesu územního plánování, aniž by jen slepě kopírovala obsah předchozí územněplánovací dokumentace. Dále bylo třeba prověřit, zda realizace dříve předpokládaných záměrů je stále aktuální. Budova zámku je památkově chráněna, přičemž je ve veřejném zájmu, aby bylo přijato komplexní řešení obnovy památkově chráněné zámecké lokality, včetně výstavby, obnovy zámeckého parku a realizace promenády podél přiléhajícího potoka. Jde o dlouhodobý program rozvoje území, jemuž by měl zájem navrhovatele ustoupit. Zařazení pozemků navrhovatele do nezastavitelných ploch je v souladu se stanoviskem Městského úřadu v Mělníku, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 27. 8. 2014, podle něhož se lokalita zčásti nachází v záplavovém území Košáteckého potoka, je umístěná do významného krajinného prvku údolní nivy toku a navazuje na prvky územního systému ekologické stability. Pěší komunikace podél Košáteckého potoka má vést výhradně po pozemcích odpůrkyně, pozemky navrhovatele s ní pouze sousedí. Koridor vymezený pro pěší komunikaci je v souladu s nadřazenou závaznou územněplánovací dokumentací (tedy Politikou územního rozvoje České republiky z roku 2008 a Programem rozvoje územního obvodu Středočeského kraje). Odpůrkyně proto navrhl, aby byl návrh na zrušení opatření obecné povahy zamítnut.
6. Navrhovatel v replice ze dne 20. 12. 2017 uvedl, že není významné, zda v době nabytí pozemků navrhovatelem byly tyto pozemky zahrnuty do zastavitelné plochy, tato skutečnost nemá žádný vliv na úmysly navrhovatele ohledně dalšího nakládání s pozemky. Navrhovateli se podařilo na základě žádosti o změnu územního plánu dosáhnout začlenění pozemků do zastavitelného území. Dále zdůraznil, že obecní úřad odpůrkyně bránil navrhovateli v získání oprávnění pro realizaci záměru, odpůrkyně následně změnila způsob využití pozemků. Navrhovatel zahájil řízení o udělení souhlasu s umístěním stavby, ovšem bez jeho zavinění nebylo toto řízení dodnes skončeno. Z vyjádření odpůrkyně lze dovodit, že navrhovatel pro ni není akceptovatelným stavebníkem a výstavbu povolí až jí akceptovanému subjektu. To je zcela jistě v rozporu se zákonem. Navrhovatel dále odůvodnil nepřiléhavost aplikace právních

názorů Nejvyššího správního soudu formulovaných v rozhodnutích, na která odkázala odpůrkyně ve vyjádření k návrhu, na nyní posuzovanou věc. Má za to, že nedostatek odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 6 nelze zhojit odkazem na souhlasná stanoviska dotčených orgánů, které se k věci pouze vyjadřují, ovšem o věci samé nerozhodují. Odpůrkyně v odůvodnění rozhodnutí o námitkách neodkázala na konkrétní stanoviska, učinila tak až ve vyjádření k návrhu. Pokud jde o rozhodnutí o námitce č. 5, v něm odpůrkyně vůbec neprovedla test proporcionality. Naopak výslovně uvedla, že vymezení koridoru pro pěši je politickým rozhodnutím, čímž je logicky vyloučeno, že by takové omezení vlastnického práva sledovalo ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod.

7. Při jednání setrvali účastníci na svých dosavadních procesních stanoviscích.
8. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž lze návrh věcně projednat. Ze správního spisu soud zjistil, že veřejná vyhláška, kterou bylo oznámeno vydání opatření obecné povahy, byla vyvěšena na úřední desce odpůrkyně dne 18. 9. 2014. Opatření obecné povahy tak nabylo účinnosti dle § 173 odst. 1 správního řádu dne 3. 10. 2014. Podle § 101b odst. 1 s. ř. s., ve znění účinném do 31. 12. 2017, lze podat návrh na zrušení opatření obecné povahy do 3 let ode dne, kdy opatření obecné povahy nabylo účinnosti. V daném případě tak bylo možné podat návrh nejpozději dne 3. 10. 2017. Navrhovatel podal návrh dne 2. 10. 2017, jde tedy o návrh včasný. Splněny jsou i všechny procesní podmínky (podmínky řízení), návrh na zahájení řízení netrpí žádnou vadou. Soud proto návrh věcně projednal, k čemuž na žádost obou účastníků řízení nařídil jednání.
9. Z územního plánu sídelního útvaru Byšice ze dne 28. 6. 1999 soud zjistil, že navrhovatelovy pozemky byly zahrnuty do návrhové plochy určené pro rekreačně využitelnou zeleň, do stávající plochy přírodní nelesní zeleně vzrostlé, do plochy technického vybavení a vodního toku. Vyhláškou odpůrkyně č. 1/2006 byla vydána změna č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice, kterou byla velká část navrhovatelových pozemků zařazena do obytného území malých sídel (bydlení v rodinných domech s možností využití přidružených zahrad a chovu zvířectva), tedy též do zastavitelného území obce.
10. Dne 11. 12. 2012 rozhodlo zastupitelstvo odpůrkyně o pořízení nového územního plánu. V dubnu 2013 zpracoval Městský úřad v Mělníku (dále jen „pořizovatel územního plánu“) návrh zadání územního plánu. Zastupitelstvo odpůrkyně dne 28. 5. 2013 schválilo zadání územního plánu s úpravami vyplývajícími z projednání návrhu zadání. V návrhu územního plánu pro společné projednání byly navrhovatelovy pozemky zahrnuty do smíšené plochy nezastavěného území (NS), vodní plochy (W) a při jižním okraji pozemků byl vymezen regionální biokoridor a koridor pěší stezky. Navrhovatel uplatnil dne 20. 1. 2014 k návrhu územního plánu pro společné projednání připomínky. V nich vyjádřil nesouhlas s vymezením koridoru pro pěší cestu na jeho pozemcích, neboť tím dojde k omezení využití pozemků. Vyjádřil se i proti vyřazení pozemků ze zastavitelných ploch do ploch nezastavěného území. Nový územní plán by měl dle navrhovatele navazovat na předchozí územní plán a rozvíjet ho, což však nečiní. Není pravda, že by se na pozemcích nacházela půda 1. třídy ochrany, bonita půdy je zde nízká. Navíc probíhá územní řízení týkající se těchto pozemků. Nesouhlasil ani s vyznačením vodního díla (dešťové kanalizace) na jeho pozemcích, neboť akty Městského úřadu v Mělníci osvědčující existenci tohoto vodního díla byly opakovaně krajským úřadem rušeny. Hranice záplavového území Q_{100} je značně předimenzovaná, v době posledních minimálně 100 let se zde potok nevyžil. Žádal též zrušení lokálního biocentra (LBC A).
11. Dne 10. 6. 2014 proběhlo veřejné projednání návrhu územního plánu, kterého se navrhovatel osobně zúčastnil. K návrhu podal dne 16. 6. 2014 troje písemné námítky, přičemž změn v zastavitelnosti pozemků vymezených v návrhu navrhovatele na zrušení opatření obecné povahy se týkají pouze námítky zaevidované pod č. 29037/14. V nich navrhovatel uvedl, že

v roce 2010 bylo pro výstavbu na těchto pozemcích vydáno územní rozhodnutí. Nadřízený orgán shledal v odvolacím řízení pochybení stavebního úřadu. Územní řízení dosud probíhá, vydání územního rozhodnutí bylo opakovaně zdržováno Městským úřadem v Mělníce, odborem životního prostředí, který opakovaně vydal nezákonné závazné stanovisko. V současnosti jsou již k dispozici všechna závazná stanoviska, a to kladná, formálně vydání územního rozhodnutí nic nebrání. Konkrétně pak navrhovatel namítl, že na některých jeho pozemcích podél Košateckého potoka byl navržen pěší koridor o šíři 4-8 m, v němž je plánována cesta o šíři 2 m. Ve výkresové části není koridor vyznačen. Navrhovatel s vymezením koridoru nesouhlasí, neboť s ním nebyl předem projednán. Koridor by musel procházet zámeckým parkem, kde se však nacházejí vzrostlé stromy nevalného zdravotního stavu, riziko poranění nebo usmrcení osob je tedy vysoké. Navrhovatel by přitom jako vlastník pozemků byl za případná neštěstí odpovědný. Navrhovatel nemá v úmyslu realizovat cestu na svých pozemcích a odpůrkyni toto oprávnění nesvědčí. Vymezením koridoru dojde k omezení využití pozemků, tedy k výraznému zásahu do vlastnického práva navrhovatele. Dále navrhovatel vznesl námitky proti vyřazení jeho pozemků ze zastavitelných ploch. Poukázal na to, že pozemky se nachází v intravilánu obce, jsou tedy primárně určeny k zástavbě. Pozemky již jednou byly zahrnuty do zastavitelných ploch, od roku 2010 probíhá územní řízení, takže není možné, aby zastupitelstvo odpůrkyně najednou změnilo názor. Nový územní plán by měl navazovat na ten předchozí a rozvíjet ho, což se však neděje. Pokud jde o výhradu zpracovatele návrhu územního plánu k již provedené parcelaci pozemků, poukázal navrhovatel na to, že odpůrkyně s parcelací souhlasila. Na pozemcích se nenachází vodní dílo ani vodní tok, potvrzení Městského úřadu v Mělníce o existenci vodního díla bylo opakovaně nadřízeným orgánem zrušeno. Plánovat stavbu vodního díla na pozemcích nelze, navrhovatel ji stavět nebude a nikdo jiný to udělat nesmí. Navrhovatelovy pozemky byly v minulosti vedeny jako orná půda, jejich zamoření náletem je důsledkem nelegálního zamokřování ze strany odpůrkyně, neboť nezpracovává dešťovou vodu na svých pozemcích. Pozemky nikdy nebyly parkem, nivou, zelení, lesní zelení ani ničím podobným. Z existující fotodokumentace (např. z roku 1997) lze zjistit, že pozemky byly v nedávných letech obdělávány. Navrhovatel dále poukázal na to, že hranice záplavového území Q_{100} je předimenzovaná, nevychází z místního šetření a ani v době posledních nejméně 100 let se zde potok nevylihl. Výhrady vznesl i proti vymezení lokálního biocentra U zámku (LBC A), jež se nachází na části pozemků navrhovatele určených k zástavbě. Závěrem navrhovatel zmínil, že dle geologického mapového podkladu se na jeho pozemcích nachází půda s nízkou kvalitou a třídou bonity, což dokazují i hydrogeologické průzkumy.

12. Zastupitelstvo odpůrkyně přijalo dne 16. 9. 2014 usnesení č. 44/13, jímž schválilo rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek, a usnesení č. 44/14, jímž vydalo územní plán Byšice. Z grafické části územního plánu plyne, že pozemky navrhovatele byly zařazeny do plochy smíšené nezastavěného území (NS), které jsou textovou částí územního plánu vymezeny tak, že zahrnují území, u kterého je zřejmý jeho smíšený charakter, je obtížné pro něj jednoznačně stanovit převládající způsob využití nebo není účelné jeho další podrobnější členění. Je přípustné v nich realizovat cesty pro pěší a cyklisty, stavební činnost je nepřipustná (str. 29 a 30). Pozemky jsou dále zcela okrajově dotčeny lokálním biocentrem (LBC A) a regionálním biokoridorem (RBK 1128). Přes pozemky navrhovatele prochází koridor pro odvedení dešťových vod (viz výkres technické infrastruktury – vodní hospodářství).
13. V textové části územního plánu je vymezen jako jeden z principů koncepce rozvoje převzetí těch návrhových ploch stabilizovaných předchozím územním plánem, které jsou opodstatněné z hlediska kontinuity přípravy zástavby, vlastnických vztahů a odpovídají potřebám obce (str. 7). Převzaty jsou především plochy s dosud nerealizovanou zástavbou, hlavně v přímé návaznosti na zastavěné území a s reálným zájmem o jejich zastavění. Lokality, které nesouvisí se zastavěným územím, jsou ve vzdálenější poloze od sídla,

v nevhodných místech k zástavbě (záplavové území, niva potoka, kvalitní půdy apod.), byly naopak vypuštěny. Oproti předchozímu územnímu plánu je rozsah zastavitelných ploch mírně redukován, jejich celkový rozsah odpovídá reálným předpokladům rozvoje. Základním principem koncepce uspořádání krajiny je důraz na stabilizaci a obnovu niv vodních toků a ochranu před povodněmi. Střetový záměr předchozího územního plánu v nivě Košáteckého potoka byl vyhodnocen z řady hledisek jako nevhodný, z větší části zůstává území ponecháno jako nezastavitelné (str. 8). V textové části odůvodnění územního plánu je uvedeno, že předchozí územní plán je možno považovat po koncepční stránce jen za částečně vyhovující, a to z důvodu většího množství návrhových ploch oproti reálným potřebám a možnostem sídla, dále pro stabilizaci některých méně vhodných ploch (např. obytná lokalita u zámku). Jedním z hlavních důvodů pořízení nového územního plánu je přehodnocení rozsahu návrhových ploch pro bydlení. Předchozí územní plán stabilizoval poměrně velkoryse navržený rozvoj obce, což by bylo z nejruznějších důvodů nereálné. Velký převis návrhových ploch by do budoucna mohl znamenat faktické zablokování možnosti případných drobných změn územního plánu, přestože by byly opodstatněné. Lokalitu, v níž se nachází pozemky navrhovatele, nebylo možné převzít do nového územního plánu, neboť se nachází na půdách 1. třídy ochrany, částečně v záplavovém území, jedná se o údolní nivu, zamokřené území, prochází přes něj dešťová kanalizace, nachází se v blízkosti nemovité kulturní památky. Toto území bylo určeno k zástavbě nevhodně. Nebyly přitom naplněny ani vytvořeny předpoklady pro související koncepční záměry – rehabilitace zámeckého parku a zámku s využitím pro občanskou vybavenost a jejich zpřístupnění veřejnosti. V lokalitě nebylo započato s přípravou výstavby, byla provedena tolíko parcelace, která je však v rozporu s platným územním plánem obce. Lokalita je v územním plánu již od roku 2006 a za 9 let nebylo započato s jejím využitím (str. 47-48). Podle propočteného odhadu demografického vývoje je třeba na příštích 10-15 let, včetně určité rezervy, cca 86 bytových jednotek (v rodinných domech), což znamená nárůst o 225 obyvatel. V první řadě budou využity volné či nevhodně využité plochy v rámci zastavěného území a dále plochy bezprostředně navazující na zastavěné území (str. 50-51). Oblast navazující na zámek byla územním plánem znovu definována. Celá oblast byla součástí promyšlené barokní krajinotvorby, zámek byl zakomponován do kultivovaného prostředí kulturní krajiny, na niž navazovala volná krajina s údolím Košáteckého potoka. Z hlediska zájmů ochrany památek je třeba navrátit podobě krajiny pod zámkem její původní ráz a účel (str. 53).

14. Ke koridoru pro pěší cestu je v textové části územního plánu uvedeno, že je doporučeno pěší propojení podél Košáteckého potoka, přičemž záměr je třeba konkretizovat samostatně (dle možností ve vazbě na vlastnické vztahy a místní podmínky, s částečným využitím několika vhodných úseků stávajících cest), cesta je uvažována v šíři 2 m. Záměr není zakreslen v grafické části územního plánu. Stanovené regulativy ploch s rozdílným způsobem využití umožňují umístit cesty v příslušných plochách i bez přesného vymezení (str. 15). V textové části odůvodnění územního plánu je uvedeno, že při tvorbě doplnění sítě turistických cest by měla být zaměřena pozornost na krajinářsky hodnotný prostor nivy Košáteckého potoka. Dále je zopakován text z textové části územního plánu (viz výše, str. 69).
15. Zastupitelstvo odpůrkyně námitce navrhovatele týkající se vymezení koridoru pro pěší komunikaci podél Košáteckého potoka (námitka č. 5) nevyhovělo s tím, že odstranění rozpor mezi textovými částmi a výkresovými přílohami. K tomu uvedlo, že vymezením jakéhokoli koridoru jsou částečně omezena vlastnická práva, neboť dosavadní způsob využívání může být změněn pouze s ohledem na existenci koridoru. Z tohoto hlediska je možné koridor vedoucí souběžně s trasou vodního toku pokládat za zásah s poměrně malou a často až mizivou mírou omezení. V průběhu upřesňování záměru bude pochopitelně odpůrkyně jednat s vlastníky. Z hlediska věcného se jedná o pěší (promenádní) komunikaci. Územní plán nevymezuje přesnou trasu, jen stanovuje koridor pro následné upřesnění. V dotčených

plochách ZV, ZO a NZ je umístění pěších komunikací přípustné i bez konkrétního zákresu v územním plánu. Záměr sám je nepochybně ve veřejném zájmu, neboť o jeho významu a obecné prospěšnosti by nemělo být pochyb. Odpůrkyně by měla svým občanům nabídnout možnost využít ke svému dobru a ke svému prospěchu, zdraví a odpočinku pobytové prostory v hodnotném prostředí ve snadném dosahu od místa bydliště. Jinou otázkou je přístupnost takového prostředí. Vytvořit odpovídající a smysluplnou hodnotu nelze bez iniciace obcí. Jedná se tedy o politické rozhodnutí, které se v tomto případě opírá o mnohé odborné podklady obecnějšího rázu. Dále odpůrkyně odkazuje na § 18 stavebního zákona, podle něhož je třeba vhodně vyvážit soukromý a veřejný zájem, a cituje judikaturou dovozené podmínky, při jejichž dodržení lze omezit majitele nemovité věci i nad spravedlivou míru.

16. Námitce navrhovatele proti vyřazení jeho pozemků ze zastavitelných ploch (námitka č. 6) bylo vyhověno pouze částečně, a to v částech souvisejících s dešťovou kanalizací, resp. odváděním dešťových vod, v podstatné části námitce vyhověno nebylo. V odůvodnění rozhodnutí o námitce vyšla odpůrkyně z toho, že princip kontinuálnosti územního plánování, vyznačující se přebíráním záměrů z platné územněplánovací dokumentace do právě pořizované nové územněplánovací dokumentace, má limity. Vždy je totiž třeba prověřit, zda v minulosti byly konkrétní pozemky správně zahrnuty do zastavitelné plochy, což je základním předpokladem pro závěr, že i v současnosti je takové řešení koncepčně správné. Pozemky navrhovatele byly zařazeny do zastavitelné plochy v rámci pořizování změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru, a to pouhý týden před tím, než bylo veřejnou vyhláškou oznámeno veřejné projednání konceptu územního plánu. Stalo se tak na základě objednávky odpůrkyně, aby byla dokumentace přepracována, pozemky navrhovatele byly začleněny do zastavitelné plochy a aby z původně zastavitelných ploch byly některé plochy odejmuty. Jde o nestandardní postup, který byl příčinou pro zásadní zvažování vyjmutí pozemků navrhovatele ze souboru zastavitelných ploch. Sporné je rovněž počínání stavebního úřadu při vydání souhlasu s geometrickým plánem na parcelaci pozemků navrhovatele. Geometrický plán byl zpracován 3. 11. 2003, změna č. 1 územního plánu však byla schválena až dne 19. 10. 2006. V kopii souhlasu předložené navrhovatelem je uvedeno, že územní plán obce byl schválen dne 17. 4. 2003. Stavební úřad měl nadto trvat na vydání územního rozhodnutí o dělení pozemků, neboť dělení pozemků má podobu rozdělení na jednotlivé stavební parcely a ulice. Navrhovatel sice požádal v roce 2010 o vydání územního rozhodnutí k dané lokalitě, žádost však od počátku trpěla vadami a dodnes není doplněna o požadované součásti. Především však navrhované řešení není v souladu s platnou územněplánovací dokumentací, jde přitom o nesoulad evidentní, nikoliv toliko o drobné pochybení. Zařazení pozemků navrhovatele do zemědělských půd 1. třídy ochrany plyne z vyhlášky č. 327/1998 Sb. ve spojení s údajem o bonitované půdně ekologické jednotce uvedené v katastru nemovitostí. V celé lokalitě se vyskytuje BPEJ 26000, která náleží do 1. třídy ochrany. Na základě těchto úvah dospěl pořizovatel územního plánu k závěru, že navrhovatelovy pozemky byly zařazeny do zastavitelných ploch nevhodně a nezodpovědně, to však neznamená, že by v budoucnu nemohla být lokalita zastavěna, což by bylo z hlediska zájmů odpůrkyně a občanů obce správné. Je významné, aby lokalita byla řešena jako celek, tedy včetně zámku, zámecké zahrady a navazujícího okolí, nikoliv jen izolovaně navrhovatelovy pozemky. Proto se odpůrkyně rozhodla nezařadit navrhovatelovy pozemky jako zastavitelnou plochu a nadále spolupracovat s vlastníkem zámku a souvisejícího areálu na společné přípravě celé zámecké lokality tak, aby mohla být opětovně začleněna do zastavitelných ploch. Zámecká lokalita je příliš cenným místem pro ponechání nesprávným postupům a ledabylé přípravě a je jisté, že by bylo v zájmu naprosté většiny občanů, aby obnova zámecké lokality, včetně zástavby na pozemcích navrhovatele, obnovy zámeckého parku a realizace promenády podél potoka atd., se stala hlavním dlouhodobým programem rozvoje a kultivace obce. V souvislosti s rozhodnutím o námitce č. 7 navrhovatele odpůrkyně uvedla, že stanovení hranice záplavového území Q_{100} není výsledkem práce projektanta územního plánu, nýbrž byla

převzata ze závazného podkladu zpracovaného v roce 2009 Krajským úřadem Středočeského kraje.

17. Soud se nejprve zabýval návrhovým bodem týkajícím se vymezení koridoru stezky pro pěší podél Košáteckého potoka a s tím souvisejícím bodem poukazujícím na nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách navrhovatele. Dospěl přitom k závěru, že ani jeden z těchto návrhových bodů není důvodný. Soud vyšel z toho, že vydané opatření obecné povahy nevymezuje na pozemcích navrhovatele žádný koridor pro pěší cestu. To zřetelně plyne ze všech relevantních součástí grafické části územního plánu, tj. výkresu základního členění území, hlavního výkresu, výkresu dopravy a výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanace. Ani v jednom z nich není vymezen koridor pro pěší stezku podél Košáteckého potoka. V textové části územního plánu je na str. 15 uvedeno, že záměr na vybudování pěšího propojení podél Košáteckého potoka je třeba řešit samostatně, záměr není zakreslen v grafické části územního plánu, v zamýšlených plochách je však umožněno umístění cest. Ani v textové části územního plánu tak není vymezen žádný koridor pro pěší cestu na konkrétních pozemcích.
18. Z územního plánu tedy plyne, že jelikož jsou pozemky navrhovatele zařazeny do plochy NS, je obecně připuštěno, aby v nich byly umístěny cesty pro pěší a cyklisty (jde o jeden z možných způsobů využití těchto ploch). Na pozemcích navrhovatele však není umístěn žádný koridor pro pěší stezku. Využití pozemků navrhovatele v rámci funkčního určení dané plochy (NS) tedy není nijak omezeno v tom směru, že by byl vlastník povinen respektovat určení části pozemků k využití pro pěší stezku. Územní plán pouze umožňuje, aby byla na pozemcích navrhovatele realizována cesta pro pěší, a to za předpokladu, že to bude chtít sám navrhovatel. Stejně tak ovšem může navrhovatel své pozemky v celém jejich rozsahu použít jiným způsobem, který odpovídá regulativům plochy NS, aniž by byl povinen vyhradit byt' jen část pozemků pro využití coby cesty pro pěší. Je tedy zřejmé, že vlastnické právo navrhovatele nebylo omezeno tím, že by byl povinen vyhradit část svých pozemků pro umístění cesty pro pěší. Posuzovat přiměřenost neexistujícího omezení vlastnického práva není možné.
19. Pokud jde o rozhodnutí o námitce č. 5, která se týká právě vymezení koridoru pro pěší cestu na navrhovatelových pozemcích, odpůrkyně v odůvodnění tohoto rozhodnutí zmínila, že územní plán nevymezuje přesnou trasu, jen stanovuje koridor pro následné upřesnění. Jde pouze o první krok k založení dlouhodobého záměru. V dotčených plochách ZV, ZO a NZ je umístění pěší komunikace přípustné i bez konkrétního zákresu v územním plánu. K tomu soud uvádí, že odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 5 může být do určité míry zavádějící, neboť v rozporu s obsahem vlastního územního plánu se v něm odpůrkyně zmiňuje o vymezení koridoru pro pěší cestu, který však nepředstavuje vymezení průběhu trasy této cesty. Ve skutečnosti totiž v územním plánu žádný koridor vymezen není, pouze přípustné funkční využití plochy, do níž jsou zahrnuty pozemky uvažované pro realizaci pěší cesty, zahrnuje i umístění cest pro pěší a cyklisty, což ostatně zmiňuje odpůrkyně v odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 5. Zabývat se zákonností a přezkoumatelností rozhodnutí o námitce č. 5 ovšem postrádá význam, neboť soud již výše konstatoval, že k zásahu do vlastnického práva navrhovatele v důsledku vydání opatření obecné povahy nedošlo, neboť územní plán nevymezuje na pozemcích navrhovatele plochu (koridor), kterou by bylo možné využít toliko za účelem umístění cesty pro pěší. Nemohlo-li tedy dojít k zásahu do vlastnického práva věcným řešením zahrnutým do územního plánu, nemohl být navrhovatel na svých právech zkrácen ani kvalitou odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 5. I kdyby bylo možné považovat odůvodnění tohoto rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, resp. věcně nesprávné (nezákonné), nebylo by možné z tohoto důvodu zrušit napadené opatření obecné povahy, neboť důsledkem rozhodnutí o námitce č. 5 není zásah do vlastnického práva

navrhovatele, což zřetelně plyne z územního plánu jako takového (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, čj. 1 AOs 1/2013 – 85, bod 61).

20. Druhá skupina návrhových bodů se vztahuje k tomu, že navrhovatelovy pozemky byly vyňaty ze zastavitelných ploch a zařazeny do smíšené plochy nezastavěného území. To považuje navrhovatel jednak za nepřiměřený zásah do vlastnického práva, jednak má odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 6, kterou se snažil zabránit této změně, za věcně nesprávné a nepřezkoumatelné.
21. K tomu soud nejprve uvádí, že v územním plánu sídelního útvaru Byšice, ve znění po přijetí 1. změny dne 19. 10. 2006, jsou navrhovatelovy pozemky zařazeny z velké části (s výjimkou pásu na jižní straně lokality přiléhajícímu bezprostředně ke korytu Košateckého potoka a pásu v severní části lokality – ty jsou shodně zařazeny do návrhové plochy pro zahrady a nízkou zeleň) do návrhové plochy obytné území malých sídel. Napadené opatření obecné povahy zcela vyřadilo tyto pozemky ze zastavitelných ploch a funkčně je určilo k využití jako smíšené nezastavitelné území.
22. Odpůrkyně vychází z toho, že z principu kontinuity územního plánování nelze dovodit absolutní pravidlo, že do nově pořizovaného územního plánu je třeba převzít všechny návrhové plochy obsažené v předchozím územním plánu. S tímto východiskem se soud ztotožňuje. Poukazuje nicméně současně na to, že pořizování nového územního plánu nelze vnímat jako procesní prostředek, jímž by bylo možné bez dalšího zpochybnit řešení obsažená ve stávajícím územním plánu. Změna funkčního určení plochy, popř. vymezení nové plochy s odlišným způsobem využití může obstát pouze tehdy, jestliže je odůvodněna závažnými věcnými důvody. Ty mohou spočívat buď v tom, že řešení zahrnuté do předchozího územního plánu je věcně nesprávné, a toto řešení je v závažné kolizi s veřejným zájmem (tedy výrazně omezuje naplnění veřejného zájmu), nebo mohou být způsobeny změnami, k nimž došlo po přijetí předchozího územního plánu, takže řešení obsažené v předchozím územním plánu již není aktuální a je třeba ho přehodnotit. Pouze v případě, že je změna obsahu územního plánu odůvodněna některým z těchto dvou hledisek, lze mít za to, že nebyl porušen princip kontinuity územního plánování. K významu principu kontinuity územního plánování, jenž je úzce spojen s ústavními principy právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, viz rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2017, čj. 4 As 253/2016 – 45, bod 41, a dále rozsudek ze dne 27. 1. 2011, čj. 7 Ao 7/2010 – 133. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudku ze dne 14. 2. 2013, čj. 7 AOs 2/2012 – 53) vyplývá, že územní plánování nemůže být činností zcela nahodilou, nepředvídatelnou a svévolnou. Proto je žádoucí, aby se pořizovatel územního plánu snažil respektovat předchozí územněplánovací dokumentaci téhož stupně a na základě ní přijaté dokumentace nižšího stupně. Nejvyšší správní soud rovněž zformuloval právní názor (v rozsudku ze dne 20. 5. 2010, čj. 8 Ao 2/2010 – 644), že je nutno s přihlédnutím k principům právní jistoty a legitimního očekávání respektovat kontinuitu územního plánování. Na druhou stranu však zároveň zdůraznil, že požadavek na kontinuitu nesmí znemožnit revizi existujícího stavu. Pokud tedy z určitých důvodů dojde ke změně původní koncepce a nově přijímaný územní plán se tím dostane do nesouladu s předchozí dokumentací téže či nižší úrovně, nemůže v tom být spatřována nezákonnost. Tento nesoulad je totiž pojmovým znakem každé změny územněplánovací dokumentace. Vázanost předchozí územněplánovací dokumentací téhož či nižšího stupně by vedla k absolutní neměnnosti poměrů v území. Soud nicméně zdůrazňuje, že tato revize nemůže být provedena svévolně, tj. bez přiměřeně závažných věcných důvodů.
23. Odpůrkyně v textové části odůvodnění územního plánu uvedla tyto důvody pro vyřazení pozemků navrhovatele ze zastavitelných ploch:
 - a) lokalita se nachází na půdách 1. třídy ochrany;
 - b) jde zčásti o záplavové území;
 - c) jedná se o údolní nivu, zamokřené území;

- d) přes území prochází dešťová kanalizace;
 - e) území se nachází v blízkosti nemovité kulturní památky;
 - f) stávající řešení nevytváří podmínky pro související koncepční záměry (rehabilitace zámku a zámeckého parku, jeho využití pro občanskou vybavenost);
 - g) nebylo započato s využitím lokality k zamýšlenému záměru, provedená parcelace je nevhodná;
 - h) předchozí územní plán stabilizoval poměrně velkoryse navržený rozvoj obce, převis návrhových ploch by mohl komplikovat potřebné drobné změny územněplánovací dokumentace, lokalita se nenachází v zastavěném území.
24. Odpůrkyně se v rozhodnutí o námitkách zabývala okolnostmi, za nichž byly navrhovatelovy pozemky zařazeny v průběhu pořizování změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice do zastavitelné plochy. Dospěla k závěru, že se jedná o nestandardní okolnosti, což pro ni bylo indicií k tomu, aby se vážně zabývala přehodnocením tohoto řešení. K tomu soud uvádí, že odpůrkyně v opatření obecné povahy nedospěla k závěru, že by zařazení navrhovatelových pozemků do zastavitelné plochy v průběhu pořizování změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice bylo v rozporu se zákonem, nebo že by k tomu došlo spácháním trestného činu. Soud se ztotožňuje s navrhovatelem, že pochybnosti odpůrkyně o tom, zda sama dříve postupovala správně, jsou zcela bez jakéhokoliv významu a nemohou odůvodnit změnu řešení v novém územním plánu. Soud zdůrazňuje, že to byla sama odpůrkyně, kdo dal v průběhu pořizování změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice pokyn pořizovateli, aby zařadil navrhovatelovy pozemky do zastavitelné plochy, a sama odpůrkyně výslednou podobu změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru odsouhlasila a vydala. Odpůrkyně nyní neprokázala žádné skutečnosti (v odůvodnění opatření obecné povahy je nezmínila), z nichž by bylo možné dovodit, že vůle orgánu odpůrkyně, který dal pokyn k zahrnutí pozemků navrhovatele do zastavitelné plochy a který následně schválil změnu č. 1 územního plánu, nebyla svobodná a vážná, resp. byla ovlivněna trestnou činností.
25. Skutečnost, že se na navrhovatelových pozemcích nachází půda I. třídy ochrany [tedy důvod sub a)], byla známa již při pořizování změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice [viz souhlas Krajského úřadu Středočeského kraje (orgánu ochrany zemědělského půdního fondu) ze dne 24. 7. 2006 a textovou část změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru zpracovanou v únoru a březnu 2006, str. 12]. Nejedná se tedy o skutečnost novou, o které by odpůrkyně a dotčený orgán na úseku ochrany zemědělského půdního fondu nevěděly. K tomu soud doplňuje, že ačkoliv se v nivě Košáteckého potoka vyvinuly lužní půdy, které jsou nej kvalitnější v celém katastrálním území, tedy nejsou-li podmaččené (viz textovou část změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru, str. 11), sama odpůrkyně tím, že na nich v napadeném opatření obecné povahy vymezila smíšenou plochu nezastavěného území, což odpovídá stávajícímu faktickému stavu pozemků (náletovou vegetací zarostlý pozemek), nevytvořila tlak na to, aby byly tyto hodnotné půdy zemědělsky využívány. Jak plyne z odůvodnění rozhodnutí o námitkách, odpůrkyně nemá v úmyslu podpořit extenzivní zemědělské hospodaření v této oblasti, naopak preferuje využití rekreační, a to včetně případné zástavby, bude-li v souladu s konceptem rozvoje zámecké lokality. Z opatření obecné povahy tedy nelze dovodit, že by odpůrkyně spatřovala veřejný zájem, jenž odůvodňuje vyřazení pozemků navrhovatele ze zastavitelné plochy, v ochraně zemědělského půdního fondu.
26. K důvodu sub b) soud uvádí, že po vydání změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice (při jejím zpracování se vycházelo z hranice zátopového území stanoveného vyhodnocením údolních řezů ověřených pochůzkou v terénu a rozhovorem s pamětníky, viz str. 19 textové části změny č. 1) bylo Krajským úřadem Středočeského kraje v roce 2009 stanoveno záplavové území Košáteckého potoka s tím, že hranice záplavového území stanovená pro průtok vody Q_{100} („stoletá“ povodeň) zasahuje na část pozemků navrhovatele, a to konkrétně na pozemky p. č. xxxx. Ochrana staveb před zaplavením při povodni (a tedy

ochrana života a zdraví osob v nich pobývajících) je nepochybně významným veřejným zájmem, který odůvodňuje vyřazení té části pozemků, jež se nachází uvnitř záplavového území, z ploch, které lze zastavět stavbou k bydlení (není nicméně vyloučeno umístit do tohoto území některé vedlejší užitkové stavby typu altánu, posezení, kolny, garáže apod., s nimiž není spojeno plnění bytové funkce). Stanovení záplavového území tak nevede k tomu, že by celá lokalita měla být vyřazena ze zastavitelné plochy, odůvodňuje nanejvýš redukci této plochy tak, aby nezasahovala do nově (v roce 2009) stanoveného záplavového území, popř. by postačovala podrobnější regulace umístění jednotlivých typů budov na pozemcích, které jsou uvnitř záplavového území. Ostatně i územní plán sídelního útvaru Byšice, ve znění změny č. 1, ponechával jižní pruh navrhovatelových pozemků podél koryta potoka v nezastavěném území. Do jaké míry koreluje rozsah tohoto nezastavěného území dle územního plánu sídelního útvaru se záplavovým územím vymezeným na navrhovatelových pozemcích nelze z opatření obecné povahy zjistit. Není proto možné s určitostí dovodit, že by stanovení záplavového území vyžadovalo redukci rozsahu zastavitelné plochy vymezené ve změně č. 1 územního plánu sídelního útvaru.

27. K důvodům sub c) soud uvádí, že rovněž ty byly odpůrkyni známy již při vydání změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice. Pojem údolní niva není legislativně definován, dle sdělení č. 16 Ministerstva životního prostředí publikovaného ve Věstníku Ministerstva životního prostředí č. 8/2007 jde o rovinné údolní dno aktivované při povodňovém stavu vodního toku; tvoří ji šterkovité, písčité, hlinité nebo jílovité naplaveniny, jejichž úložné poměry často vykazují nepravidelnosti způsobené větvením toku, vznikem ostrovů, meandrů, náplavových kuželů a delt, sutí, svahových sesuvů apod. Vzhledem k tomu, že záplavové území bylo vymezeno Krajským úřadem Středočeského kraje, je zřejmé, že navrhovatelovy pozemky nacházející se vně záplavového území nelze považovat za součást údolní nivy, neboť nejsou zapojeny při povodňovém stavu vodního toku. Ostatně odpůrkyně sama nepopírá, že vymezení záplavového území pro stav Q_{100} je značně velkorysé a k pravidelnému nebo alespoň častěji se vyskytujícímu zaplavení pozemků uvnitř této čáry nedochází. Kontakt navrhovatelových pozemků s údolní nivou Košáteckého potoka tedy rovněž neodůvodňuje absolutní vyřazení této lokality ze zastavitelných ploch. K ochraně údolní nivy, která je ze zákona významným krajinným prvkem [§ 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů], slouží stanovisko orgánu ochrany přírody. Soulad vymezení zastavitelné plochy s ochranou významného krajinného prvku údolní nivy Košáteckého potoka byl přitom řešen při pořizování změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice (viz společné vyjádření Okresního úřadu Mělník, referátu životního prostředí, ze dne 26. 8. 2002). Odpůrkyně nepoukázala v opatření obecné povahy na žádné nové poznatky či relevantní změny. Podmáčenost pozemků, jakkoliv odpůrkyně blíže nepopsala míru a závažnost tohoto stavu, rovněž není nepřekonatelnou překážkou (podmáčenost pozemků lze redukovat na přijatelnou míru technickými opatřeními na pozemcích či stavbách), která by lokalitu činila zcela nevhodnou k zastavění.
28. Skutečnost, že se na pozemcích navrhovatele nachází trasa pro odvádění dešťových vod mezi ulicí 5. května a Košáteckým potokem, byla rovněž odpůrkyni známa a neodůvodňuje vyřazení celé lokality ze zastavitelné plochy. Tuto trasu, která je zakreslena v územním plánu, lze dostatečně ochránit i při realizaci staveb k bydlení na pozemcích navrhovatele, a to stanovením podmínek pro využití této zastavitelné plochy.
29. Pokud jde o důvody sub e) a f), je třeba předeslat, že navrhovatelovy pozemky nejsou předmětem památkové ochrany v žádné z jejích forem. Lokalita se sice nachází za byšickým zámkem, chráněna však není. Zajisté lze mít pochopení pro přání odpůrkyně, aby navrhovatelovy pozemky tvořily jeden funkční celek se zámkem a zámeckým parkem, takže by vznikl kulturně-relaxační areál sahající až ke Košáteckému potoku. Tuto ideu však evidentně odpůrkyně nehájila v roce 2006 při přijímání změny č. 1 územního plánu sídelního

útvary Byšice, kdy navrhovatel nepochybně neměl nárok na zařazení jeho zemědělských pozemků do zastavitelné plochy (viz rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2011, čj. 1 Ao 2/2011 – 17, bod 65), neboť souhlasila s tím, aby na těchto pozemcích v dosahu zámeckého areálu vznikla zastavitelná plocha pro rodinné domy. Od té doby se podmínky v území nezměnily, zámek nadále chátrá a jeho stav připomíná cokoliv jiného, jen ne chloubu obce a turisticky a rekreačně přitažlivý cíl. Odpůrkyně nesprávně chápe vztah mezi veřejným a soukromým zájmem v územním plánování. Dle § 18 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), má územní plánování řešit účelné využití a prostorové uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Z textové části odůvodnění územního plánu a zejména odůvodnění rozhodnutí o námitkách plyne, že se odpůrkyně staví do role toho, kdo bude určovat dle aktuálního složení zastupitelstva odpůrkyně způsob využití jednotlivých ploch, aniž by brala v úvahu legitimní zájmy vlastníků jednotlivých pozemků (tedy soukromé zájmy). Vztah mezi veřejným a soukromým zájmem není v oblasti územního plánování nastaven tak, že by soukromý zájem byl ve vleku zájmu veřejného. Z § 18 odst. 2 stavebního zákona naopak plyne, že má být dosaženo jejich vyvážení.

30. V daném případě je třeba zdůraznit, že zájem na koncepčním rozvoji zámecké lokality jako celku není silným veřejným zájmem (jako např. zájem na realizaci silničního obchvatu obce, popř. provedení opatření na ochranu před povodněmi), nýbrž obecným zájmem na harmonickém rozvoji území, což je obecný cíl územního plánování. Pouze proto, že odpůrkyně záměr, který v minulosti zanesla do územněplánovací dokumentace, nyní již neshledává vhodným a esteticky akceptovatelným, nemůže ho vypustit z územního plánu, nehledíc na soukromé zájmy (legitimní očekávání) vlastníka pozemků. Územní plánování, jakkoliv je do určité míry nezávislé na věcných právech k nemovitým věcem, jejichž užívání reguluje, musí částečně respektovat záměry vlastníků nemovitých věcí vyjádřené v průběhu pořizování územního plánu. Odpůrkyni nenáleží takové postavení, které by se vyznačovalo tím, že by prostřednictvím územního plánu prosadila vlastní představu o tom, jak by mělo být území pro příště využíváno, a vlastníci nemovitých věcí by se museli této představě podříditi. Odpůrkyně patrně vychází z domněnky, že je pánem území obce a suverénně o něm rozhoduje. Opomíjí však, že toto území obce, které tvoří teritoriální substát územní samosprávy, odpůrkyni nepatří, a nemůže k němu přistupovat jako pán-suverén, jenž autoritativně vlastníkům pozemků určuje, jak je mohou využít. Úkolem odpůrkyně v oblasti územního plánování je koordinovat soukromé zájmy jednotlivých vlastníků a zohlednit (prosadit) skutečné veřejné zájmy vyskytující se na území obce. Územní plán není aktem, jehož byť sekundárním účelem by mělo být vyvíjet nátlak na vlastníky pozemků, aby je převedli jiným osobám. Odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 6 lze nicméně interpretovat právě takto. Odpůrkyni nepochybně nic nebránilo v tom, aby co nejlepší estetické propojení zámeckého areálu a plánované výstavby rodinných domů v lokalitě za zámkem zajistila zpřísněním regulativů pro plochu plánované výstavby, popř. podmíněním povolení výstavby zpracováním regulačního plánu či územní studie. To vše jsou legitimní nástroje územního plánování, s jejichž pomocí lze dosáhnout co největšího přiblížení veřejného a soukromého zájmu, aniž by byl přitom soukromý zájem zcela pomínut. Jde o mírnější nástroje, jejichž pomocí lze dosáhnout šetrného a co nejméně rušivého zakomponování zástavby rodinných domů do širšího okolí zámeckého areálu. Ani blízkost zámku nepředstavuje skutečnost, která by byla legitimním důvodem pro převedení zastavitelné plochy do nezastavěného území.
31. K důvodu sub g) soud uvádí, že z počínání navrhovatele je zřejmé, že od doby, kdy nabyly pozemky do vlastnictví, činí přípravné kroky k jejich zastavění. O tom svědčí provedení parcelace pozemků v dané lokalitě se souhlasem stavebního úřadu, zahrnutí lokality do zastavitelné plochy v rámci změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru na základě jednání s odpůrkyní a podání žádosti o vydání územního rozhodnutí na umístění stavby vodovodu a

kanalizace v roce 2010. Navrhovatel nelze vytýkat, že by byl ve věci přípravy lokality k zastavění rodinnými domy pasivní, byť je třeba připustit, že výrazného pokroku v tomto směru navrhovatel nedocílil. Odpůrkyně neuvedla v odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 6 ani v textové části odůvodnění opatření obecné povahy takové skutečnosti, z nichž by bez jakýchkoliv pochyb vyplývalo, že kroky, které navrhovatel doposud učinil, byly zcela účelové a reálně nesměřovaly k naplnění záměru navrhovatele. Odpůrkyně poukázala pouze na to, že stavebním úřadem schválená parcelace pozemků neodpovídá změně č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice, aniž by ovšem konkrétně uvedla, v čem tento nesoulad spočívá. Lze se jen domnívat, že tento nesoulad je dle odpůrkyně dán tím, že pozemky určené k zastavění zasahují i do plochy při břehu Košáteckého potoka, kterou ponechala změna č. 1 územního plánu sídelního útvaru v nezastavěné ploše zeleně. Z toho, že stávající vymezení jednotlivých stavebních parcel neodpovídá rozsahu zastavitelné plochy vymezené v této lokalitě změnou č. 1 územního plánu sídelního útvaru, nelze dovozovat, že by navrhovatel nečinil kroky k realizaci záměru. Je zřejmé, že parcelace byla provedena v době, kdy se předpokládalo, že budou navrhovatelovy pozemky zařazeny do zastavitelné plochy v celém rozsahu, nicméně v průběhu projednávání změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru musela být zastavitelná plocha vzhledem k připomínkám dotčených orgánů redukována. Pokud by před vyřazením lokality ze zastavitelných ploch překročil navrhovatel k podání žádosti o vydání rozhodnutí o umístění rodinných domů, mohl by s ní spojit žádost o vydání rozhodnutí o sloučení a dělení pozemků, které by odpovídalo dokumentaci pro územní řízení na stavby. Existující parcelace pozemků není nic neměnného a v zásadě není důvod nevyhovět žádosti o sloučení a nové dělení pozemků, pakliže by tím měly být vytvořeny předpoklady pro realizaci záměru, jenž by odpovídal funkčnímu využití dané plochy. Ačkoliv tedy byla parcelace odsouhlasená stavebním úřadem v roce 2003 překonána změnou č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice, nepředstavuje překážku pro to, aby na pozemcích byl záměr navrhovatele realizován, byť by k tomu bylo třeba sloučit rozdělené pozemky a současně je znovu rozdělit jiným způsobem tak, aby nová parcelace pozemků umožňovala realizovat záměr v mezích stanovených změnou č. 1 územního plánu sídelního útvaru. Současně lze samotnou skutečnost, že k parcelaci došlo, byť ta je v současnosti nepoužitelná, hodnotit jako přípravný krok k realizaci záměru výstavby v lokalitě, resp. nelze ji považovat za důkaz pasivity navrhovatele.

32. Pokud jde o řízení o umístění stavby vodovodu a kanalizace, jde o stavbu technické infrastruktury, jejíž realizace je spjata s výstavbou rodinných domů (součástí stavby je i vybudování kanalizačních a vodovodních přípojek pro jednotlivé stavební pozemky). Ať již jsou důvody pro nevydání územního rozhodnutí na tuto stavbu jakékoliv (pokud by se jednalo o zjevný nesoulad záměru s územněplánovací dokumentací, jak tvrdí odpůrkyně ve vyjádření k návrhu, nepochybně by bylo řízení pravomocně skončeno dříve a netrvalo by déle než 4 roky – ke dni vydání opatření obecné povahy), svědčí tato skutečnost ve prospěch skutečné vůle navrhovatele realizovat zástavbu dané lokality. Soud již výše připustil, že příprava navrhovatelova záměru příliš nepokročila, přičemž nelze vyloučit, že navrhovatel při vymezení parametrů dílčích záměrů plně nerespektoval obsah tehdy platné územněplánovací dokumentace, neznamená to však, že by nepodnikl kroky, jejichž cílem měla být výstavba rodinných domů. Nelze tedy dovozovat, že navrhovatel za dobu účinnosti územního plánu sídelního útvaru Byšice, ve znění změny č. 1, *de facto* rezignoval na svůj záměr. Z ničeho neplyne ani to, že by navrhovatel záměrně výstavbu oddaloval a vystavil tak odpůrkyni situaci, že by na jejím území nebylo možné vymezit další potřebné zastavitelné plochy v důsledku nevyužití stávajících zastavitelných ploch (k tomu viz níže).
33. Soud tedy uzavírá, že z kroků, které doposud navrhovatel provedl ve věci výstavby rodinných domů v lokalitě za zámek, nelze dovodit, že by fakticky nesměřoval k realizaci tohoto záměru, tedy presumovat, že o realizaci záměru ve skutečnosti dlouhodobě nemá zájem.

Vzhledem k tomu, že neexistují žádné významné důvody pro vyřazení této zastavitelné plochy z územního plánu, nelze tuto faktickou změnu obsahu územního plánu (v důsledku přijetí napadeného opatření obecné povahy) odůvodnit pouze tím, že navrhovatel více nepokročil v započaté přípravě realizace záměru.

34. K důvodu sub h) soud zdůrazňuje, že navrhovatelovy pozemky se nachází v centrální části obce, která doposud není zastavěna, jsou přístupné po stávající pozemní komunikaci a navazují v druhém sledu na zástavbu realizovanou podél ulice x. k. a současně vzdáleně i na zástavbu v ulici Z. H., v důsledku čehož má být zahuštěna zástavba centrální oblasti obce. Byť je rozloha navrhovatelových pozemků značná, počet domů realizovaných na nich není předimenzovaný a odpovídá venkovskému charakteru zástavby (velké stavební pozemky o velikosti cca 1 500 m² a více). Navrhovatelem původně plánovaný počet rodinných domů je kolem 20. Odpůrkyně v opatření obecné povahy dovodila, že v horizontu dalších 10-15 let bude zapotřebí vzhledem k prognóze vývoje počtu obyvatel obce vystavět 86 bytových jednotek, což je počet nových bytových jednotek (výhradně v rodinných domech), s nímž počítá napadené opatření obecné povahy. Opatřením obecné povahy přitom byly vymezeny zcela nové zastavitelné plochy pro rodinné domy, které nepředstavují toliko doplnění stávajících proluk, nýbrž rozšíření zastavěného území na okrajových částech obce (viz zejména plochu Z9a, Z9b, Z3a a Z14). Je tedy zřejmé, že vyřazení navrhovatelových pozemků ze zastavitelných ploch nelze odůvodnit tím, že by velikost zastavitelných ploch pro rodinné domy vymezená předchozí územněplánovací dokumentací byla excesivní, neboť napadené opatření obecné povahy sice vyřadilo ze zastavitelných ploch navrhovatelovy pozemky, tento úbytek stavebních pozemků ovšem kompenzovalo tím, že vymezilo zcela nové zastavitelné plochy, resp. dříve navržené (a v tomto smyslu stabilizované) zastavitelné plochy rozšířilo. Argument odpůrkyně tedy nemá oporu v obsahu územního plánu, neboť důvodem pro vyřazení navrhovatelových pozemků ze zastavitelných ploch evidentně nebyla potřeba výrazně redukovat předchozím územním plánem vymezený rozsah návrhových ploch pro rodinné domy.
35. Soud doplňuje, že podle § 55 odst. 4 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2017, bylo možné změnou územního plánu vymezit nové zastavitelné plochy za podmínky, že je prokázána nemožnost využít již vymezené zastavitelné plochy a potřeba vymezení nových zastavitelných ploch. Za obdobných podmínek bylo možné vymezit nové zastavitelné plochy i při pořizování nového územního plánu (viz rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, čj. 1 AOs 1/2013 – 85). Z toho plyne, že vymezení zastavitelné plochy na navrhovatelových pozemcích v územním plánu sídelního útvaru Byšice, v níž příprava výstavby příliš nepokročila, nebrání odpůrkyni v tom, aby vymezila další zastavitelné plochy, pokud by ostatní návrhové zastavitelné plochy byly vyčerpány nebo se tomuto stavu blížily. Vzhledem k tomu, že územní plánování probíhá s výhledem na 10 a více let dopředu, je zřejmé, že odpůrkyně byla oprávněna vymezit na svém území další zastavitelné plochy, neboť potřeba zastavitelných ploch vypočtená zpracovatelem územního plánu (86 bytových jednotek) překračuje kapacitu zastavitelné plochy na navrhovatelových pozemcích. Pokud by odpůrkyně prokázala, že lokalita na navrhovatelových pozemcích je dlouhodobě nezastavitelná, ať již pro veřejnoprávní či soukromoprávní překážky, nebo z důvodu nevhodného faktického stavu pozemků, byl by dán racionální důvod pro její převedení do nezastavěného území, neboť její další ponechání v zastavitelné ploše by bylo neúčelné. Odpůrkyně nicméně v odůvodnění opatření obecné povahy nesnesla takové argumenty, z nichž by vyplýval závěr o právní či faktické nezastavitelnosti lokality. Potíže se zastavitelností lokality, na které odpůrkyně poukázala (nesoulad dosavadních kroků navrhovatele s vymezením zastavitelné plochy v územním plánu sídelního útvaru, existence dešťové kanalizace, zamokření půdy, částečné zasažení záplavovým územím), nejsou takového charakteru, aby z nich bylo možné učinit závěr, že lokalita je jako celek nezastavitelná.

36. Ke stanovisku Městského úřadu v Mělníce ze dne 27. 8. 2014, čj. 884/ZP/14/DIMA, kterého se dovolává odpůrkyně ve svém vyjádření k návrhu, soud uvádí, že jde o stanovisko k návrhu rozhodnutí o námitkách dle § 53 odst. 1 stavebního zákona. V něm se městský úřad jakožto dotčený orgán ztotožnil s návrhem rozhodnutí o námitce č. 5 a 6 navrhovatele. Stanovisko nicméně nelze interpretovat tak, že by dotčený orgán inicioval, resp. trval na přerážení navrhovatelových pozemků ze zastavitelné plochy do nezastavěného území. Změnu regulace tak nelze odůvodnit tím, že ji požadoval dotčený orgán. Argumenty, o něž městský úřad opřel svůj souhlas s návrhem pořizovatele územního plánu (zasahování lokality do záplavového území, umístění lokality do významného krajinného prvku – údolní nivy potoka, přímá návaznost na prvky územního systému ekologické stability, odvod srážkových vod z výše položeného území), neodůvodňují vyřazení navrhovatelových pozemků jako celku ze zastavitelné plochy (k tomu viz výše ve vztahu k jednotlivým argumentům).
37. Závěrem soud zdůrazňuje, že zásah do vlastnického práva k pozemkům ve formě přijetí územněplánovací dokumentace, který v daném případě nabývá i podoby otřesení právní jistoty a narušení legitimního očekávání, jež byly navrhovatelovi založeny předchozí podobou územněplánovací dokumentace, lze akceptovat pouze za podmínky, že vychází z ústavně legitimních a o zákonné cíle opřených důvodů a je činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, čj. 1 Ao 1/2009 – 120). Žádná ze skutečností, kterými odpůrkyně odůvodnila v rozhodnutí o námitkách navrhovatele a textové části odůvodnění opatření obecné povahy faktickou změnu územního plánu ve vztahu k navrhovatelovým pozemkům, jednotlivě ani v jejich souhrnu nepředstavuje závažný důvod, který by opodstatňoval úplné vyřazení navrhovatelových pozemků ze zastavitelných ploch. Cíle, které odpůrkyně touto změnou sleduje, nejsou opřeny o významný veřejný zájem, jenž by mohl být naplněn pouze změnou územního plánu v podobě, jak ji odpůrkyně schválila v napadeném opatření obecné povahy. Potřeba změny není vyvolána ani významnou změnou okolností relevantních pro územní plánování (např. prokázání nezastavitelnosti lokality). Soud neshledal žádné skutečnosti, které by odpůrkyni vyvázaly z povinnosti nést odpovědnost za svá předchozí rozhodnutí v oblasti územního plánování, ospravedlnily odeprání ochrany legitimního očekávání navrhovatele a umožnily odpůrkyni zcela revidovat jí přijaté řešení navrhovatelových pozemků. Postup odpůrkyně lze vyhodnotit jako projev svévole, v jehož důsledku byl porušen princip kontinuity územního plánování, stejně jako princip právní jistoty a legitimního očekávání. Soud tedy dospěl k závěru, že opatření obecné povahy je v napadené části nepřiměřené. Návrhový bod je důvodný.
38. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitce č. 6, z výše uvedeného plyne, že odpůrkyně nejen v odůvodnění tohoto rozhodnutí, nýbrž i v textové části odůvodnění územního plánu předestřela řadu důvodů, pro něž námitce nevyhověla. Soud považuje rozhodnutí o námitce za přezkoumatelné, neboť je z něho zřejmé, proč odpůrkyně námitce, která sama o sobě, jakkoliv je dostatečně konkrétní, není detailní, nevyhověla. Požadavky kladené na odůvodnění rozhodnutí o námitce (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2010, čj. 1 Ao 5/2010 – 169) jsou splněny, a to i vzhledem k tomu, že podle Ústavního soudu nemohou být požadavky kladené na detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami přehnané, jinak by se soud dopustil přepjatého formalismu, který ohrožuje funkčnost územního plánování a přispívá k narušení stability systému územního plánování a právních jistot občanů (nález ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů znamená takovou vadu rozhodnutí, která soudu brání v tom, aby rozhodnutí věcně přezkoumal. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o námitkách, doplněné textovou částí odůvodnění územního plánu, je natolik srozumitelné a

konkrétní, že se jím soud mohl věcně zabývat (viz výše), je zřejmé, že rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.

39. Soud podle § 101d odst. 2 s. ř. s. zrušil část opatření obecné povahy, a to v územním rozsahu, který vymezil navrhovatel v návrhu na zahájení řízení (s výjimkou pozemku p. č. x, k tomu viz níže). Soud si je vědom toho, že v územním plánu sídelního útvaru Byšice, ve znění změny č. 1, byla do zastavitelné plochy zařazena pouze část navrhovatelových pozemků. Vzhledem k tomu, že grafická část změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Byšice byla vyhotovena na podkladě katastrální mapy před vyznačením dělení navrhovatelových pozemků, a vzhledem k nižší kvalitě této grafické části není v možnostech soudu, aby přesně a s potřebnou jistotou na podkladě stávající katastrální mapy identifikoval, který ze současných navrhovatelových pozemků byl součástí zastavitelné plochy dle územního plánu sídelního útvaru Byšice, ve znění změny č. 1, a tedy vydáním opatření obecné povahy doznal změny funkčního využití. Za této situace soud zrušil napadené opatření obecné povahy v rozsahu všech navrhovatelových pozemků vymezených v návrhu na zrušení opatření obecné povahy (s výjimkou pozemku p. č. x), neboť všechny se nachází v lokalitě, která byla zasažena změnou v důsledku vydání opatření obecné povahy (převedení pozemků ze zastavitelné plochy pro rodinné domy do smíšené plochy nezastavěného území). Rozsah zrušení části opatření obecné povahy je omezen nejen co do pozemků, jichž se týká (tedy územně), ale i co do prvku, který se ruší (tedy věcně). Soud totiž zrušil opatření obecné povahy pouze v té části, v níž byly navrhovatelovy pozemky zahrnuty do plochy NS (smíšená plocha nezastavěného území). Nezrušil však vymezení dalších prvků územního plánu, které zasahují na některé navrhovatelovy pozemky, a to regionálního biokoridoru (RBK 1128) na pozemcích p. č. xxx a lokálního biocentra (LBC A) na pozemcích p. č. xxx. Navrhovatel v návrhu na zrušení opatření obecné povahy vymezení regionálního biokoridoru a lokálního biocentra na jeho pozemcích nezpochybnal a nedožadoval se přezkumu opatření obecné povahy i v tomto rozsahu. Jelikož se navrhovatel domáhal zrušení opatření obecné povahy v části vymezené výčtem pozemků v plném rozsahu, čemuž soud, jak výše vyloženo, nevyhověl, musel ve zbytku návrh zamítnout.
40. Výrok o zamítnutí návrhu na zrušení části opatření obecné povahy se vztahuje i na tu část návrhu, kterou navrhovatel žádal zrušit opatření obecné povahy v rozsahu pozemku p. č. x. Jak soud z grafické části územního plánu zjistil, je tento pozemek součástí plochy DS (dopravní infrastruktura – silniční), a argumentace uplatněná v návrhu na něj tak nedopadá. Lze ostatně legitimně předpokládat, že zahrnutí tohoto pozemku do plochy DS konvenuje zájmům navrhovatele.
41. Soud neprovedl navrhovatelem navržené důkazy, a to návrh ze dne 15. 6. 2016 o změnu územního plánu, sdělení odpůrkyně ze dne 4. 7. 2016 k tomuto návrhu a spis Obecního úřadu v Byšicích sp. zn. Výst. 1080/2010. Prvé dva neprovedl proto, že se týkají skutečností, k nimž došlo až po vydání napadeného opatření obecné povahy, z hlediska jeho soudního přezkumu jsou tedy nerozhodné (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Vést dokazování k nerozhodné skutečnosti je neúčelné. Důkaz správním spisem stavebního úřadu neprovedl soud pro nadbytečnost, neboť skutečnosti podstatné pro posouzení věci byly dostatečně prokázány správním spisem odpůrkyně vedeným k opatření obecné povahy. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu formálně označila jako důkaz Politiku územního rozvoje ČR z roku 2008 a Program rozvoje územního obvodu Středočeského kraje. Její zástupkyně objasnila při jednání soudu, že tyto dokumenty ve svém vyjádření zmínila proto, že z nich vychází samotné opatření obecné povahy, provést jimi důkaz ovšem nepožaduje. Soud tak těmito dokumenty důkaz neprovedl, vzhledem k výše odůvodněnému závěru, že odpůrkyně v opatření obecné povahy koridor pro pěší stezku na pozemcích navrhovatele vůbec nevymezila, by toto dokazování bylo neúčelné.

42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatel byl ve věci téměř zcela procesně úspěšný, procesní neúspěch se týká pouze nepatrné části. Soud proto přiznal navrhovateli náhradu nákladů řízení v plném rozsahu. Náklady navrhovatele spočívají v zaplaceném soudním poplatku 5 000 Kč a náhradě nákladů na zastoupení advokátem. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Zástupce navrhovatele provedl v souvislosti s tímto řízením čtyři úkony právní služby ve smyslu § 11 advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení, sepsání návrhu na zahájení řízení, sepsání repliky a účast při jednání soudu. Odměna za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], výše odměny tak je celkem 12 400 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci navrhovatele rovněž náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 1 200 Kč. Jelikož je zástupce navrhovatele plátcem DPH, je součástí nákladů navrhovatele i náhrada daně z přidané hodnoty, kterou je jeho zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z částky 13 600 Kč, tedy 2 856 Kč. Náklady navrhovatele tak celkem činí 21 456 Kč. Náhrada nákladů řízení je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), a to k rukám zástupce navrhovatele (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. dubna 2018

Mgr. Jitka Zavřelová v. r.
předsedkyně senátu